

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
เรื่อง การสั่งปิดชั่วคราวหรือการพักใช้ใบอนุญาตประกอบการของสถานประกอบการ
ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๙

สำนักงาน ป.ป.ส. ได้มีหนังสือที่ นร ๑๖๐๓(๑)/๒๕๔๒๔ ลงวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๔๓ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า ตามที่พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๓ ได้บัญญัติให้นายกรัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีมีอำนาจประกาศกำหนดให้สถานที่ซึ่งใช้ในการประกอบธุรกิจใด ๆ เป็นสถานประกอบการที่อยู่ภายใต้บังคับของมาตรการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานประกอบการ (ตามมาตรา ๑๓ และมาตรา ๑๓ ทวิ) และในกรณีที่เจ้าพนักงานตรวจพบว่าการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานประกอบการตามประกาศดังกล่าว หากเจ้าของหรือผู้ดำเนินกิจการสถานประกอบการดังกล่าวไม่สามารถชี้แจงให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดเชื่อว่าตนได้ใช้ความระมัดระวังตามสมควรแก่กรณีแล้ว ให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดมีอำนาจสั่งปิดสถานประกอบการแห่งนั้นชั่วคราวหรือสั่งพักใช้ใบอนุญาตประกอบการสำหรับธุรกิจนั้นแล้วแต่กรณี แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินครั้งละสิบห้าวันนับแต่วันที่เจ้าของหรือผู้ดำเนินกิจการสถานประกอบการนั้นทราบคำสั่ง ซึ่งการสั่งปิดชั่วคราวหรือการสั่งพักใช้ใบอนุญาตประกอบการและการแจ้งให้เจ้าของหรือผู้ดำเนินกิจการสถานประกอบการทราบ อีกทั้งการแจ้งให้หน่วยงานทราบนั้นให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด (ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๔๓) เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขการสั่งปิดชั่วคราวหรือการพักใช้ใบอนุญาตประกอบการของสถานประกอบการที่มีการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ซึ่งออกตามความในมาตรา ๑๓ ตี)

สำนักงาน ป.ป.ส. ในฐานะหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรงในการดำเนินการตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าว มีปัญหาข้อขัดข้องทางกฎหมายบางประการและกระทบถึงความชัดเจนในการดำเนินการให้สัมฤทธิ์ผลอย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น สำนักงาน ป.ป.ส. จึงมีความจำเป็นต้องหารือต่อคณะกรรมการกฤษฎีกาในสามประเด็นดังต่อไปนี้

ประเด็นที่หนึ่ง ความหมายของคำว่า “ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด” ที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ควรมีขอบเขตเพียงใด ทั้งนี้ เนื่องจากกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดมิได้บัญญัติความหมายของคำนี้ไว้ จึงทำให้เกิดปัญหาในการแปลความ โดยมีการแปลความหมายออกเป็นสามแนว ซึ่งแนวแรกเห็นว่าเป็นความผิดทั้งหลายตามกฎหมาย

เกี่ยวกับยาเสพติด แนวที่สองเห็นว่าเป็นความผิดตามความหมายแห่งกฎหมายว่าด้วยมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ส่วนแนวที่สามเห็นว่าเป็นความผิดที่บัญญัติให้บุคคลทั่วไปต้องรับผิดทางอาญากล่าวคือ ไม่ใช่ความผิดที่บัญญัติให้เฉพาะผู้มีหน้าที่ เช่น ผู้ได้รับอนุญาตหรือเภสัชกรเท่านั้น ซึ่งในการแปลความทั้งสามแนวนี้นำผลถึงการปฏิบัติตามกฎหมายที่แตกต่างกันด้วย

ประเด็นที่สอง หากคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดมีความประสงค์จะมอบอำนาจในการสั่งปิดชั่วคราวหรือการสั่งพักใช้ใบอนุญาตประกอบการให้แก่คณะกรรมการที่ตั้งขึ้นให้ปฏิบัติตามประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๔๓) เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขการสั่งปิดชั่วคราวหรือการพักใช้ใบอนุญาตประกอบการของสถานประกอบการที่มีการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด เป็นผู้ใช้อำนาจดังกล่าวนี้แทนคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดจะกระทำหรือไม่ ทั้งนี้ เนื่องจากความไม่คล่องตัวด้วยโครงสร้างของคณะกรรมการฯ ประกอบกับปรากฏตามข้อเท็จจริงว่าในแต่ละปีจะมีการประชุมของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดประมาณ ๓-๕ ครั้ง ซึ่งความไม่คล่องตัวนี้อาจส่งผลกระทบต่อการใช้บังคับกฎหมายให้เกิดประสิทธิภาพ ประสิทธิผลสมตามความมุ่งหมายหรือเจตนารมณ์ของกฎหมายได้

ประเด็นที่สาม หากคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดมีความประสงค์จะเสนอความเห็นต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อกำหนดให้สถานที่ซึ่งใช้ในการประกอบธุรกิจใด ๆ อันเป็นธุรกิจที่มีขอบด้วยกฎหมายเนื่องจากไม่ปฏิบัติตามที่กฎหมายบัญญัติไว้เกี่ยวกับการอนุญาต เช่น สถานบริการบันเทิงที่มีการจำหน่ายอาหาร สุราหรือเครื่องดื่มอย่างอื่นไม่ว่าจะจัดให้มีการแสดงดนตรีหรือการแสดงอื่นด้วยหรือไม่ ให้เป็นสถานประกอบการที่อยู่ภายใต้บังคับของมาตรการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานประกอบการ จะกระทำหรือไม่ ทั้งนี้เนื่องจากปรากฏตามข้อเท็จจริงว่าสถานที่ซึ่งใช้ในการประกอบธุรกิจดังกล่าวนี้ส่วนใหญ่มีการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดฐานเสพ ครอบครอง หรือจำหน่ายซึ่งยาเสพติดอยู่เป็นประจำ ซึ่งเจ้าของหรือผู้ดำเนินกิจการสถานประกอบการนี้มักปฏิเสธความรับผิดชอบตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด ประกอบกับความไม่ชัดเจนในการดำเนินการตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องโดยตรง

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑๐) ได้พิจารณาข้อหาดังกล่าวโดยได้ฟังคำชี้แจงข้อเท็จจริงจากผู้แทนสำนักนายกรัฐมนตรี (สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีและสำนักงาน ป.ป.ส.) และผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ แล้วมีความเห็นดังนี้

ปัญหาประการที่หนึ่ง ที่ว่า ความหมายของคำว่า “ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด” ที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๙ มีขอบเขตเพียงใดนั้น เห็นว่า เนื่องจากพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๙ มิได้บัญญัติความหมายของคำว่า “ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด” ไว้ในบทนิยามเป็นการเฉพาะ เพียงแต่ในบท

นียามตามมาตรา ๓^๑ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวได้กำหนดให้ “ยาเสพติด” หมายความว่า ยาเสพติดให้โทษตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ วัตถุออกฤทธิ์ตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท และสารระเหยตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันการใช้สารระเหย ดังนั้น “ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด” ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๙ จึงมีความหมายถึงความผิดทั้งหลายที่เกี่ยวกับยาเสพติดตามที่กฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ กฎหมายว่าด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท และกฎหมายว่าด้วยการป้องกันการใช้สารระเหยได้บัญญัติเป็นความผิดไว้

ปัญหาประการที่สอง ที่ว่า คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดจะมอบอำนาจในการสั่งปิดสถานประกอบการชั่วคราวหรือการสั่งพักใช้ใบอนุญาตประกอบการให้แก่คณะอนุกรรมการที่ตั้งขึ้นให้ปฏิบัติตามประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๔๓) เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขการสั่งปิดชั่วคราวหรือการพักใช้ใบอนุญาตประกอบการของสถานประกอบการที่มีการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด เป็นผู้ใช้อำนาจดังกล่าวนี้แทนคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด จะกระทำหรือไม่ นั้น เห็นว่า มาตรา ๑๓ ตรี^๒ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๓ ได้กำหนดให้เป็นอำนาจของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดสามารถสั่งปิดสถานประกอบการเป็นการชั่วคราว หรือสั่งพักใช้ใบอนุญาตประกอบการสำหรับการประกอบธุรกิจนั้น ได้ครั้งละไม่เกินสิบห้าวัน ในกรณีที่เจ้าพนักงานตรวจพบว่าการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานประกอบการที่อยู่ภายใต้บังคับของประกาศกำหนดมาตรการป้องกันและปราบปราม

^๑ มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“ยาเสพติด” หมายความว่า ยาเสพติดให้โทษตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ วัตถุออกฤทธิ์ตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท และสารระเหยตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันการใช้สารระเหย

ฯลฯ

ฯลฯ

^๒ มาตรา ๑๓ ตรี ในกรณีที่เจ้าพนักงานตรวจพบว่าการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานประกอบการตามมาตรา ๑๓ ทวิ หากเจ้าของหรือผู้ดำเนินกิจการสถานประกอบการดังกล่าวไม่สามารถชี้แจงหรือพิสูจน์ให้คณะกรรมการเชื่อได้ว่าตนได้ใช้ความระมัดระวังตามสมควรแก่กรณีแล้ว ให้คณะกรรมการมีอำนาจสั่งปิดสถานประกอบการแห่งนั้นชั่วคราว หรือสั่งพักใช้ใบอนุญาตประกอบการสำหรับการประกอบธุรกิจนั้น แล้วแต่กรณี แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินครั้งละสิบห้าวันนับแต่วันที่เจ้าของหรือผู้ดำเนินกิจการสถานประกอบการนั้นทราบคำสั่ง

ในกรณีที่สถานประกอบการซึ่งถูกสั่งปิดชั่วคราวหรือถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตประกอบการตามวรรคหนึ่งเป็นสถานประกอบการซึ่งอยู่ภายใต้การควบคุมการประกอบธุรกิจตามกฎหมายอื่น ให้เลขาธิการแจ้งให้หน่วยงานซึ่งควบคุมการประกอบธุรกิจนั้นทราบและให้หน่วยงานดังกล่าวถือปฏิบัติตามนั้น

การสั่งปิดชั่วคราวหรือการสั่งพักใช้ใบอนุญาตประกอบการ และการแจ้งให้เจ้าของหรือผู้ดำเนินกิจการสถานประกอบการทราบตามวรรคหนึ่ง และการแจ้งให้หน่วยงานทราบตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

การกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานประกอบการ ถ้าหากเจ้าของหรือผู้ดำเนินการสถานประกอบการนั้นไม่สามารถชี้แจงหรือพิสูจน์ให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดเชื่อว่าตนได้ใช้ความระมัดระวังตามสมควรแก่กรณีแล้ว จึงแสดงว่าอำนาจในการสั่งปิดและสั่งพักใช้ใบอนุญาตเป็นอำนาจเฉพาะของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ซึ่งอำนาจดังกล่าวนี้มีผลกระทบถึงสิทธิและประโยชน์ของเจ้าของหรือผู้ดำเนินการสถานประกอบการโดยตรงที่กิจการของตนอาจถูกสั่งปิดชั่วคราวหรือสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้

สำหรับมาตรา ๑๐^๓ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๙ ซึ่งบัญญัติให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดสามารถแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดมอบหมายก็ได้ นั้น คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑๐) เห็นว่า คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดอาจมอบหมายให้คณะอนุกรรมการมีหน้าที่ช่วยเหลือการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการตามที่คณะกรรมการกำหนดเป็นเรื่อง ๆ ไปเท่านั้น เช่น การพิจารณาข้อเท็จจริงหรือรายละเอียดในเบื้องต้นว่ามีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าจะมีการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานประกอบการหรือไม่ และเสนอความเห็นนั้นต่อคณะกรรมการว่าควรให้คณะกรรมการมีคำสั่งปิดชั่วคราวหรือสั่งพักใช้ใบอนุญาตประกอบการของสถานประกอบการหรือไม่เท่านั้น คณะกรรมการจึงไม่อาจมอบอำนาจที่เป็นอำนาจเฉพาะซึ่งมีผลกระทบถึงสิทธิและประโยชน์ของบุคคลให้คณะอนุกรรมการได้ ด้วยเหตุผลดังกล่าว คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไม่อาจมอบอำนาจในการสั่งปิดสถานประกอบการชั่วคราวหรือการสั่งพักใช้ใบอนุญาตให้แก่คณะอนุกรรมการที่ตั้งขึ้นให้ปฏิบัติการตามประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๔๓) ได้

อนึ่ง คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑๐) มีข้อสังเกตว่ากรณีที่มีความจำเป็นเพื่อให้การปฏิบัติงานของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดเป็นไปโดยสะดวกและคล่องตัว อาจจะต้องดำเนินการแก้ไขพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๙ เพื่อให้คณะกรรมการสามารถมอบอำนาจให้คณะอนุกรรมการซึ่งได้มีการแต่งตั้งในทุกจังหวัดแล้วมีอำนาจสั่งปิดสถานประกอบการเป็นการชั่วคราวหรือสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้

เนื่องจากเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกาเห็นว่า มาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๙ จะมีความหมายว่า คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดสามารถมอบอำนาจในการสั่งปิดสถานประกอบการชั่วคราวหรือการสั่งพักใช้ใบอนุญาตให้แก่คณะอนุกรรมการที่ตั้งขึ้นได้หรือไม่ นั้น เป็นปัญหาข้อกฎหมายที่มีความสำคัญ เพื่อความรอบคอบ เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกาจึงจัดให้มีประชุมร่วมของคณะกรรมการกฤษฎีกา คณะที่ ๑ คณะที่ ๒ และคณะที่ ๑๐ เพื่อพิจารณาปัญหาดังกล่าว ทั้งนี้ ตามข้อ ๑๒^๔ ของระเบียบคณะกรรมการกฤษฎีกา ว่าด้วยการประชุมของกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ.

^๓ มาตรา ๑๐ คณะกรรมการจะตั้งคณะกรรมการที่ปรึกษาหรือคณะอนุกรรมการ เพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการมอบหมายก็ได้

^๔ ข้อ ๑๒ ในกรณีที่ต้องการความเชี่ยวชาญเฉพาะในหลายด้านหรือต้องการความรอบคอบ

๒๕๒๒

คณะกรรมการกฤษฎีกา (ที่ประชุมร่วมกรรมการกฤษฎีกา คณะที่ ๑ คณะที่ ๒ และคณะที่ ๑๐) ได้พิจารณาปัญหาประการที่สองแล้ว มีความเห็นพ้องกับความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑๐) และมีความเห็นเพิ่มเติมว่าการสั่งปิดชั่วคราวหรือพักใช้ใบอนุญาตประกอบการของสถานประกอบการ (อันได้แก่ สถานบริการน้ำมันเชื้อเพลิง สถานบริการ หอพัก อาคารชุด หรือโรงงาน) ที่มีการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดได้นั้น กฎหมายได้กำหนดต้องครุผู้ใช้อำนาจคือคณะกรรมการตามมาตรา ๑๓ ตรี^๕ แห่งกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด และได้กำหนดขั้นตอนการปฏิบัติไว้ชัดเจนในข้อ ๒^๖ ของประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๔๓) เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการสั่งปิดชั่วคราวหรือการพักใช้ใบอนุญาตประกอบการของสถานประกอบการที่มีการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ว่า เมื่อเจ้าพนักงานได้ตรวจพบการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานประกอบการประเภทที่อยู่ภายใต้บังคับของประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี (พ.ศ. ๒๕๔๓) เรื่อง กำหนดประเภทสถานประกอบการที่อยู่ภายใต้บังคับของมาตรการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานประกอบการ เจ้าพนักงานนั้นต้องจัดทำบันทึกรายงานพร้อมความเห็นเสนอต่อคณะกรรมการกฤษฎีกาการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานประกอบการ คณะอนุกรรมการดังกล่าวจะพิจารณาข้อเท็จจริงในเบื้องต้นว่ามีเหตุอันควรเชื่อได้หรือไม่ว่ามีการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานประกอบการ แล้วเสนอความเห็นต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณาว่าควรมีคำสั่งปิดชั่วคราวหรือสั่งพักใช้ใบอนุญาตประกอบการของสถานประกอบการนั้นหรือไม่ตามข้อ ๓^๗ ของประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี ฉบับ

ในการพิจารณาเรื่องใดเรื่องหนึ่ง เลขานุการคณะกรรมการกฤษฎีกาอาจขอให้กรรมการกฤษฎีกาสองหรือสาม คณะมาประชุมปรึกษาหารือร่วมกันเป็นกรณีพิเศษก็ได้

ในการประชุมตามวรรคหนึ่ง ให้ประธานกรรมการกฤษฎีกาซึ่งมีอาวุโสที่สุดเป็นประธานในที่ประชุมและต้องมีกรรมการกฤษฎีกามาประชุมไม่น้อยกว่าหกคน โดยต้องเป็นกรรมการกฤษฎีกาจากทุกคณะที่ได้เชิญประชุม จึงจะเป็นองค์ประชุม เว้นแต่ในการวินิจฉัยประเด็นสำคัญ ประธานในที่ประชุมจะให้หรือการวินิจฉัยประเด็นนั้นจนกว่าจะมีกรรมการกฤษฎีกามาประชุมมากกว่าหกคนก็ได้

^๕ โปรดดูเชิงอรรถที่ ๒, ข้างต้น

^๖ ข้อ ๒ ในกรณีที่เจ้าพนักงานตรวจพบว่ามีกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานประกอบการใด ให้เจ้าพนักงานดังกล่าวจัดทำบันทึกรายงานพร้อมความเห็นเสนอต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณาภายในห้าวันนับแต่วันที่ตรวจพบ

^๗ ข้อ ๓ เมื่อคณะกรรมการได้รับบันทึกรายงานตามข้อ ๒ ว่ามีเหตุอันควรเชื่อได้ว่ามีการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานประกอบการ หากคณะกรรมการโดยมติเสียงข้างมากเห็นว่ามีเหตุอันควรเชื่อได้ ให้คณะกรรมการทำรายงานและความเห็นเสนอต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณาว่าควรมีคำสั่งปิดชั่วคราวหรือสั่งพักใช้ใบอนุญาตประกอบการของสถานประกอบการนั้นหรือไม่

ในกรณีที่คณะกรรมการเห็นว่าไม่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่ามีการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานประกอบการ ให้คณะกรรมการเรียกเจ้าพนักงานหรือเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องมาให้ข้อมูลข้อเท็จจริงหรือหลักฐานอื่นใด เพื่อประกอบการพิจารณาอีกก็ได้

ที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๕๓)ฯ หากคณะกรรมการเห็นด้วยและมีคำสั่งปิดชั่วคราวหรือสั่งพักใช้ใบอนุญาต คำสั่งดังกล่าวจะมีผลให้หน่วยงานซึ่งควบคุมการประกอบธุรกิจของสถานประกอบการตามกฎหมายนั้น ๆ ต้องถือปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการ คือไปดำเนินการปิดชั่วคราวหรือพักใช้ใบอนุญาตประกอบการของสถานประกอบการนั้นตามมาตรา ๑๓ ตรี วรยศสอง^๔ แห่งกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดและในกรณีที่เจ้าของหรือผู้ดำเนินกิจการสถานประกอบการดังกล่าวไม่ปฏิบัติตามก็จะมีโทษตามที่กฎหมายนั้น ๆ กำหนดไว้ ดังนั้น จึงถือได้ว่า คำสั่งปิดชั่วคราวหรือสั่งพักใช้ใบอนุญาตประกอบการของคณะกรรมการเป็นอำนาจเฉพาะและมีผลกระทบถึงสิทธิและประโยชน์ของเจ้าของหรือผู้ดำเนินกิจการสถานประกอบการโดยตรงที่กิจการของตนอาจถูกสั่งปิดชั่วคราวหรือสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้และอาจได้รับโทษตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องแล้ว ยังมีผลไปถึงหน่วยงานซึ่งเป็นผู้ใช้อำนาจตามกฎหมายอื่นด้วย ฉะนั้น กรณีตามข้อหาเรื่องนี้จึงไม่สามารถอาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๐^๕ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวเพื่อมอบอำนาจให้แก่คณะอนุกรรมการได้ ซึ่งความเห็นทำนองดังกล่าว คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๖ และคณะที่ ๘) ได้เคยวินิจฉัยไว้ในแนวทางเดียวกันแล้วในเรื่องเสร็จที่ ๔๘/๒๕๒๗^๖ และเรื่องเสร็จที่ ๒๒๗/๒๕๓๙^๗

ด้วยเหตุผลดังกล่าว คณะกรรมการกฤษฎีกา (ที่ประชุมร่วมกรรมการกฤษฎีกา คณะที่ ๑ คณะที่ ๒ และคณะที่ ๑๐) จึงเห็นพ้องกับความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑๐) ที่ว่า คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไม่อาจมอบอำนาจในการสั่งปิดสถานประกอบการชั่วคราวหรือการสั่งพักใช้ใบอนุญาตให้แก่คณะอนุกรรมการที่ตั้งขึ้นให้ปฏิบัติตามประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๕๓) ได้

ปัญหาประการที่สาม ที่ว่า คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดจะเสนอความเห็นต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อกำหนดให้สถานที่ซึ่งใช้ในการประกอบธุรกิจใด ๆ อันเป็นธุรกิจที่มีขอบด้วยกฎหมายเนื่องจากไม่ปฏิบัติตามที่กฎหมายบัญญัติไว้เกี่ยวกับการอนุญาตจะกระทำได้อหรือไม่ นั้น เนื่องจากปรากฏข้อเท็จจริงว่าสถานประกอบการตามข้อหาหรือมิได้

ในกรณีที่คณะอนุกรรมการได้ดำเนินการตามวรรคสองแล้ว เห็นว่าไม่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานประกอบการ ให้คณะอนุกรรมการรายงานพร้อมความเห็นต่อเลขาธิการในการนี้ ถ้าเลขาธิการไม่เห็นด้วยกับคณะอนุกรรมการดังกล่าวแล้ว ให้เลขาธิการทำรายงานและความเห็นเสนอต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณาก็ได้

^๔ โปรดดูเชิงอรรถที่ ๒ , ข้างต้น

^๕ โปรดดูเชิงอรรถที่ ๓, ข้างต้น

^๖ บันทึก เรื่อง หรือข้อกฎหมาย (การแต่งตั้งคณะอนุกรรมการคุ้มครองการทำงานตามมาตรา ๗๘ (๕) แห่งพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. ๒๕๒๕) ส่งพร้อมหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๕๐๑/๒๐๐ ลงวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๒๗

^๗ บันทึก เรื่อง หรือข้อกฎหมายตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ (การมอบอำนาจและหน้าที่ตามมาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ และมาตรา ๒๘ ของคณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณาให้คณะอนุกรรมการ บุคคลหนึ่งบุคคลใดหรือกรรมการคนหนึ่งคนใด) ส่งพร้อมหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๖๐๑/๒๖๓ ลงวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๓๙

ดำเนินการตามที่กฎหมายว่าด้วยสถานบริการบัญญัติไว้คือ มิได้แจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบก่อนจัดตั้งสถานบริการไม่น้อยกว่าสิบห้าวันตามมาตรา ๔^{๑๒} แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ สำนักงาน ป.ป.ส. จึงเห็นว่าไม่อาจถือเป็นสถานบริการตามกฎหมายว่าด้วยสถานบริการและทำให้สำนักงาน ป.ป.ส. ไม่สามารถดำเนินการตามมาตรการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานประกอบการได้

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑๐) เห็นว่า กรณีตามข้อหาหรือมีประเด็นที่ควรพิจารณาคือ สถานบริการบันเทิงที่มีการจำหน่ายอาหาร สุราหรือเครื่องดื่มอย่างอื่นไม่ว่าจะจัดให้มีการแสดงดนตรี หรือการแสดงอื่นด้วยหรือไม่ เป็นสถานประกอบการที่อยู่ภายใต้บังคับของมาตรการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานประกอบการหรือไม่เท่านั้น โดยมีความเห็นว่า ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี (พ.ศ. ๒๕๔๓) เรื่อง กำหนดประเภทสถานประกอบการที่อยู่ภายใต้บังคับของมาตรการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานประกอบการตามข้อ ๑ (๓)^{๑๓} ได้กำหนดให้สถานบริการตามกฎหมายว่าด้วยสถานบริการ เป็นสถานประกอบการที่อยู่ภายใต้บังคับของมาตรการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานประกอบการ และบทนิยามคำว่า “สถานบริการ” ตามมาตรา ๓^{๑๔} แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ ได้กำหนดความหมายคำว่า “สถานบริการ” หมายความว่า สถานที่ที่สร้างขึ้นเพื่อให้บริการโดยหวังประโยชน์ในการค้า และใน (๔) ให้ หมายความว่าถึง สถานที่ที่มีอาหาร สุรา น้ำชา หรือเครื่องดื่มอย่างอื่น

^{๑๒} มาตรา ๔ ห้ามมิให้ผู้ใดตั้งสถานบริการตามมาตรา ๓ (๑) (๒) (๓) เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

ผู้ใดตั้งสถานบริการตามมาตรา ๓ (๔) ต้องแจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบก่อนจัดตั้งไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน

การขออนุญาต เงื่อนไขการอนุญาตและการขอต่ออายุใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งและการแจ้งตามวรรคสองให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

^{๑๓} ข้อ ๑ ให้สถานที่ที่ใช้ในการประกอบธุรกิจใด ๆ ดังต่อไปนี้ เป็นสถานประกอบการที่อยู่ภายใต้บังคับของมาตรการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานประกอบการ

ฯลฯ

ฯลฯ

(๓) สถานบริการตามกฎหมายว่าด้วยสถานบริการ

ฯลฯ

ฯลฯ

^{๑๔} มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“สถานบริการ” หมายความว่าถึง สถานที่ที่สร้างขึ้นเพื่อให้บริการโดยหวังประโยชน์ในการค้าดังต่อไปนี้

(๑) สถานเต้นรำ รำวง หรือรองเง็ง ประเภทที่มีและประเภทที่ไม่มีหญิงพาดเนอร์บริการ

(๒) สถานที่ที่มีอาหาร สุรา น้ำชา หรือเครื่องดื่มอย่างอื่นจำหน่ายและบริการ โดยมีหญิงบำเรอสำหรับปรนนิบัติลูกค้า หรือโดยมีที่สำหรับพักผ่อนหลับนอน หรือมีบริการนวดให้แก่ลูกค้า

(๓) สถานอาบน้ำ นวด หรืออบตัว ซึ่งมีผู้บริการให้แก่ลูกค้า

(๔) สถานที่ที่มีอาหาร สุรา น้ำชา หรือเครื่องดื่มอย่างอื่นจำหน่ายโดยจัดให้มีการแสดงดนตรีหรือการแสดงอื่นใดเพื่อการบันเทิง

จำหน่ายโดยจัดให้มีการแสดงดนตรี หรือการแสดงอื่นเพื่อการบันเทิงนั้น ถือได้ว่าสถานประกอบการนี้ได้จัดให้มีการแสดงดนตรีหรือการแสดงอื่นใดด้วยเป็นสำคัญเพื่อให้บริการโดยหวังประโยชน์ในการค้า ซึ่งจะแตกต่างจากสถานประกอบการตามข้อหาหรือที่สามารถจำแนกได้เป็น ๒ ประเภทคือ สถานประกอบการที่จัดให้มีดนตรีหรือการแสดงอื่น และอีกประเภทหนึ่ง คือ สถานประกอบการที่มีได้จัดให้มีดนตรีหรือการแสดงอื่น ดังนั้น หากสถานบริการบันเทิงที่มีการจำหน่ายอาหาร สุรา หรือเครื่องดื่มอย่างอื่นและจัดให้มีดนตรีหรือการแสดงอื่นด้วย ก็ถือเป็นสถานบริการตามกฎหมายว่าด้วยสถานบริการอันอยู่ภายใต้บังคับมาตรการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานประกอบการ โดยมีต้องคำนึงถึงว่าได้มีการปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยสถานบริการในเรื่องการแจ้งก่อนจัดตั้งหรือไม่ ส่วนสถานบริการบันเทิงที่มีการจำหน่ายอาหาร สุรา หรือเครื่องดื่มอย่างอื่นโดยไม่มีการจัดให้มีดนตรีหรือการแสดงอื่นนั้น มิได้อยู่ในความหมายของสถานบริการตามกฎหมายว่าด้วยสถานบริการ คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑๐) จึงเห็นว่า เพื่อให้สามารถดำเนินการตามมาตรการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานประกอบการเหล่านี้ได้ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดจะต้องเสนอความเห็นต่อคณะรัฐมนตรี เพื่อกำหนดให้สถานประกอบการดังกล่าว เป็นสถานประกอบการที่อยู่ภายใต้บังคับของมาตรการดังกล่าว ทั้งนี้ ตามมาตรา ๑๓ (๘)^{๑๔} แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๙

(ลงชื่อ) ชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนศานต์
(นายชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนศานต์)
เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
พฤษภาคม ๒๕๕๔

^{๑๔} มาตรา ๑๓ ให้คณะกรรมการมีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้

๑.ล๑

๑.ล๑

(๘) เสนอความเห็นต่อคณะรัฐมนตรี เพื่อกำหนดมาตรการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานประกอบการและกำหนดให้สถานที่ซึ่งใช้ในการประกอบธุรกิจใด ๆ เป็นสถานประกอบการที่อยู่ภายใต้บังคับของมาตรการดังกล่าว

๑.ล๑

๑.ล๑